

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΗΠΕΙΡΟΥ-ΝΗΣΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΠΡΟΒΟΛΗΣ

ΔΟΜΠΟΛΗ 30 – 453 32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ: 26510 21927 – 26510 31427

FAX: 26510 31 427

E-mail : geoteeip@otenet.gr

Ιωάννινα 8 – 4 - 2016

Αριθ. Πρωτ. 247

- Προς :
1. Τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας κ. Ιωάννη Τσιρώνη
 2. Βουλευτές Ηπείρου
 3. Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
 4. Περ/κά Παρ/τα ΓΕΩ Τ.Ε.Ε.
 5. Μέλη Παραρτήματος Ηπείρου - Νήσων Έδρες τους

ΘΕΜΑ: «Προτάσεις του Παραρτήματος ΓΕΩΤ.Ε.Ε. Ηπείρου - Νήσων επί του Σ/Ν για τις Δασικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις ».

Θεωρούμε σημαντικό με ευκαιρία τη διαβούλευση του νομοσχεδίου για τους δασικούς συνεταιρισμούς να συνεισφέρουμε στον ευρύτερο δημόσιο διάλογο για το μέλλον της δασοπονίας, ιδιαίτερα στην Ήπειρο που αποτελεί παραδοσιακά μία κατ' εξοχήν περιοχή παραγωγής δασικών προϊόντων, τα οποία δυστυχώς έχουν πλέον εντελώς απαξιωθεί. Σήμερα αντιμετωπίζουμε μία αποκαρδιωτική κατάσταση με την δασική παραγωγή συνεχώς να φθίνει παρόλο που η ορεινή αυτή περιοχή κατακλύζεται με δάση και θαμνοτόπους από άκρη σε άκρη, το μεγαλύτερο ποσοστό των οποίων βρίσκεται μάλιστα εντός προστατευόμενων περιοχών (εθνικά πάρκα, δίκτυο NATURA κτλ).

Το νομοσχέδιο κινείται κατ' αρχήν σε σωστή κατεύθυνση προσπαθώντας να ξεκαθαρίσει το τοπίο και τις συνάδουσες παθογένειες του παρελθόντος που όλοι οι Δασολόγοι γνωρίζουν αλλά και η αιτιολογική έκθεση του νόμου αναλύει επισταμένα. Η δομική αλλαγή του νοσηρού αυτού καθεστώτος δίνει νέες επιχειρηματικές δυνατότητες οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν την ατμομηχανή της ανασυγκρότησης της υπαίθρου υπό συγκεκριμένες όμως προϋποθέσεις.

Το θέμα που κυριάρχησε στην δημόσια συζήτηση, δεν θα έπρεπε να είναι, κατά την γνώμη μας, το μέγεθος και ο αριθμός των μελών κάθε συνεταιρισμού, αλλά εάν η παραγωγή των δασικών προϊόντων και ιδιαίτερα οι τιμές τους μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες μιας αξιοπρεπούς διαβίωσης των δασεργατών κάθε συνεταιρισμού. Τα προϊόντα τους πρέπει να μπορούν να πιστοποιηθούν για την ιδιαίτερη αξία τους ή τα τεχνικά τους χαρακτηριστικά, καλύπτοντας την εγχώρια αγορά και έχοντας ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην διεθνή σκηνή. Άλλωστε η Ελλάδα, ως μία μικρή σε έκταση χώρα, ουδέποτε θα μπορέσει να ανταγωνιστεί τις τεράστιες, βιομηχανικής κλίμακας, παραγωγές και τις χαμηλές τιμές των δασικών προϊόντων των άλλων χωρών εάν δεν έχει ένα συγκριτικό πλεονέκτημα. Και αυτό δεν είναι άλλο από το ότι τα δάση μας, ως απομεινάρια αρχέγονων δασών αποτελούν πολύτιμους κιβωτούς βιοποικιλότητας της Ευρώπης φιλοξενώντας εκατοντάδες ενδημικά είδη φυτών και ζώων που δεν βρίσκονται πουθενά αλλού στον πλανήτη. Επιπλέον η μακραίωνη σχέση τους με έναν από τους παλαιότερους πολιτισμούς της γης έχει δημιουργήσει μοναδικά πολιτισμικά τοπία τα οποία στηρίζονται στην οικονομία μικρής κλίμακας, την πολύ-λειτουργικότητα και σύνθετα αγρο-δασοπονικά συστήματα τα οποία σήμερα αποτελούν διεθνώς παράδειγμα αειφορικής χρήσης φυσικών πόρων. Τα θέματα αυτά δυστυχώς δεν απασχολούν το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο όμως θα μπορούσε να δημιουργήσει ένα κατάλληλο επιχειρηματικό περιβάλλον συμβάλλοντας στην κατεύθυνση της παραγωγής δασικών προϊόντων υψηλής αξίας, μοναδικά και περιζήτητα σε όλο τον πλανήτη.

Έτσι θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο καταρχήν να αναφέρονται στο **άρθρο 1**, στις δασικές εργασίες και εκείνες για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας, αφού αυτή είναι η θεμελιώδης διαφορά της ελληνικής δασοπονίας με την εντατική μορφή δασοπονίας της υπόλοιπης Ευρώπης ή την ληστρική εκμετάλλευση των δασών των τροπικών χωρών. Ο ορισμός αυτός θα δώσει την δυνατότητα της ευκολότερης πιστοποίησης του επαγγέλματος του δασεργάτη ως μιας περιβαλλοντικής υπηρεσίας που προστατεύει τον ορεινό χώρο και ανοίγει δυνατότητες απασχόλησης σε ποικίλα αντικείμενα εντός των δασικών και λιβαδικών οικοσυστημάτων που σήμερα είναι ακόμη άγνωστα στην Ελλάδα.

Πως θα ανατραπεί επιπλέον η κατάσταση που επικρατεί σήμερα σε όλη την χώρα όπου εκατομμύρια στρέμματα, συχνά εύφλεκτων, δασών και θαμνώνων βρίσκονται εκτός διαχείρισης, λόγω έλλειψης κονδυλίων και προσωπικού υλοποίησης διαχειριστικών μελετών; Πως οι τεράστιες αυτές εκτάσεις που ίσως ξεπερνούν το 60% της ελληνικής επικράτειας και ιδιαίτερα οι νεαροί θαμνώνες που εισβάλλουν σε εγκαταλελειμμένους αγρούς και βοσκοτόπια, να ενταχθούν ξανά στην πραγματική οικονομία και να αποτελέσουν αντικείμενο αειφορικής διαχείρισης;

Προτείνουμε να υπάρχει η δυνατότητα συμμετοχής δασολόγων και δασοπόνων στους δασικούς συνεταιρισμούς όχι όμως μόνο ως σύμβουλοι αλλά, εάν θέλουν, ως μέτοχοι με μέρος και αποκλειστική απασχόληση όπως και οι δασεργάτες, μία λύση που πρέπει να δοθεί στο **άρθρο 5**. Οι επιστήμονες του κλάδου, έχοντας οι ίδιοι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του συνεταιρισμού θα έχουν έντονο οικονομικό ενδιαφέρον να οργανώσουν την παραγωγή, να υλοποιήσουν μελέτες ιδιαίτερα σε μικρές κοινοτικές εκτάσεις και με πίνακες υλοτομίας π.χ. γύρω από οικισμούς, να πιστοποιήσουν τα προϊόντα και να τα προωθήσουν στην ελληνική και διεθνή αγορά, αλλά και να διεκδικήσουν ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, δικτύωση και συνεργασία. Η κάθετη σύνδεση και οργάνωση της παραγωγής με την επιστήμη, την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία θα έχουν τότε και οικονομική βάση. Επιπλέον θα μπορέσουν να ασχοληθούν επισταμένα με την τυποποίηση και εξαγωγή μη ξυλωδών δασικών προϊόντων (όπως αρωματικά φυτά, μανιτάρια κτλ) που συχνά έχουν μεγαλύτερη αξία από το ίδιο το ιστάμενο ξύλο, εξασφαλίζοντας την αειφορία των καρπώσεων και την προστασία τους από την ληστρική συλλογή.

Στα πλαίσια αυτά θα χρειαστεί σε κάθε γεωγραφική ενότητα να γίνουν μελέτες βιωσιμότητας και συνέργειες μεταξύ των συνεταιρισμών ώστε να έχουμε την ίδρυση βιώσιμων αποκεντρωμένων μονάδων πιστοποίησης και επεξεργασίας των δασικών προϊόντων, όπως συμβαίνει και στο εξωτερικό, που μπορούν να δώσουν πρόσθετο εισόδημα και απασχόληση στους παραδασόβιους πληθυσμούς των ορεινών περιοχών, κινώντας ξανά την τοπική οικονομία και ενεργοποιώντας την δασική υπηρεσία που γνωρίζει καλά πως να υλοποιήσει τέτοιες δράσεις δεδομένης της ιστορικής της σύνδεσης με την ελληνική ύπαιθρο.

Τέλος σημαντικό είναι να δοθεί η δυνατότητα ενσωμάτωσης του υπάρχοντος εξοπλισμού ως κεφάλαιο στους νέους δασικούς συνεταιρισμούς, ώστε αυτοί να μη εξαρτώνται από όσους έχουν στα χέρια τους τα μέσα παραγωγής. Προτείνουμε οι δασεργάτες κατ' επάγγελμα, εν ενεργεία μέλη συνεταιρισμών, που επιθυμούν να παραμείνουν με κύριο επάγγελμα αυτό του δασεργάτη και έχουν στην κατοχή τους μηχανήματα σύρσης ή μεταφοράς δασικών προϊόντων ή άλλο κεφάλαιο σε μηχανολογικό εξοπλισμό (αποθήκες, εμπορικά καταστήματα δασικών προϊόντων) και ως εκ τούτου δύναται να ασκούν και επάγγελμα άλλο πλην του δασεργάτη, να δύνανται να μετέχουν με το εν λόγω κεφάλαιο (αφού αυτό εκτιμηθεί και γίνει αποδεκτό από το Δ.Σ.) στον νεοϊδρυθέντα συνεταιρισμό, με τρόπο ώστε η συμβολή τους στο αρχικό κεφάλαιο ίδρυσης του συνεταιρισμού να τυγχάνει απόσβεσης κατ' έτος ως μέρος από τα έσοδα του συνεταιρισμού έως ότου να έχει αποσβεστεί πλήρως και ο δικαιούχος συνέταιρος να μετέχει πλέον με το μέρος που θα προβλέπεται στο καταστατικό και ισότιμα με τα υπόλοιπα μέλη – δασεργάτες.

Σήμερα είναι πλέον ξεκάθαρο περισσότερο από ποτέ ότι χωρίς νέα κίνητρα, καινοτομία και αξιοποίηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ορεινής Ελλάδας η αναθέρμανση της ορεινής οικονομίας δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί.

Για τη Δ.Ε.
Ο Πρόεδρος

Αναστάσιος Γάτσιος